

Universita Karlova v Praze
Pedagogická fakulta

B a k a l á ř s k á p r á c e

Alternativa výukových metod barvení vlasů pro obor vzdělávání Kadeřník

Alternative Teaching Methods of Hair Colouring for the Hairdressing

Martina Svobodová

Vedoucí práce: PhDr. Helena Marinková, PhD.

Studijní program: Specializace v pedagogice

Studijní obor: B U – PVOV

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracovala samostatně, s využitím pouze citovaných literárních a internetových pramenů. Dále prohlašuji, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo shodného titulu.

Souhlasím s uložením mé práce do knihovny university ke studijním účelům.

V Praze dne: _____

Martina Svobodová

Poděkování

Chtěla bych poděkovat vedoucí mé bakalářské práce PhDr. Heleně Marinkové, PhD. za odborné vedení, cenné rady a ochotu při konzultacích. Dále chci poděkovat JUDr. Ing. Heleně Horové, LL.M. za cenné rady a pomoc při administrativním vypracování práce.

Abstrakt

Tato bakalářská práce popisuje uceleně proces technologie barvení vlasů a návrh změn a alternativních řešení při výuce studentů oboru Kadeřník. Práce se zaměřuje na diagnostiku vlasu a následně technologii barvení vlasů. Barvení vlasů je nejčastějším procesem, který je vedle stříhu po kadeřnících požadován.

V úvodu práce je historický exkurs barvení vlasů. Je zde popsán vývoj způsobu a technologií, kterými proces barvení prošel, a to od dávných dob starověku do současnosti. Proces využití přírodních materiálů a jejich přerod v moderní technologie.

Dále práce definuje povolání kadeřníka a stručně rekapituluje aktuální stav přípravy na povolání kadeřník. Profil absolventa je zaměřen na praktické znalosti, které by měl mít po absolutoriu učebního oboru Kadeřník a vlasová kosmetika.

Následuje část práce, která člení barvy podle různých hledisek, zejména podle trvanlivosti barvy v čase a také podle části vlasu, na kterou je barva aplikována. Dále shrnuje veškeré informace o barvení vlasů a aktuálním způsobu výuky barvení v rámci praktického vyučování v oboru Kadeřník. Práce poměruje teoretickou a praktickou přípravu studentů a zaměřuje se na srovnání očekávání budoucích zaměstnavatelů. V práci jsou dále popsány informace o inovativních technologických metodách a postupech v barvení. Komparace stávajícího způsobu výuky a navrhovaných změn vyústí v doporučení pro změnu učebních plánů a zařazení workshopů se zkušenými kadeřníky do výuky posledního ročníku.

Klíčová slova

Kadeřník, technologie, technologický postup, vlas, praktické vyučování, oxidační barva, barva tón v tónu, pigment, pracovní pomůcky.

Abstract

The bachelor thesis describes proposed changes and alternative approach to teaching students of Hairdressin. The thesis focuses on hair diagnostics and hair colouring. Hair colouring is the most desired service after the hair cut.

At the beginning of the thesis, the focus is on retrospective introduction of hair colouring. Development of processes and hair colouring technology from mediaeval times to modern ages, and the use of natural materials and their transformation into modern technologies is described in the thesis.

The thesis defines the Hairdressing profession and summarises the current teaching and learning process in the course. A profile of the graduate is focused on practical skills and knowledge gained during the Hairdressing and Hair Cosmetics Studies.

The next part of the thesis divides hair colouring technology according to the different criteria. This is mainly in accordance with the lasting effect of the process and it's impact on the section of the hair the dye is applied to. The thesis gives insight into hair colouring technology and the current trends in teaching the colouring techniques in the work experience program. It compares the theory and practical aspects of students' preparation for the profession and the expectations of their potential employers. The thesis conveys innovative methods and technology in hair colouring.

Comparison of the current teaching methods with suggested changes will lead to recommendation for changes in the study plans and inclusion of workshops leading by experienced hairdressers in the last year of their study.

Key words

Hairdresser, technology, technological process, hair, teaching of practical subject, oxidation colour, semi permanent colour, pigments, working equipment.

OBSAH

1. Úvod	8
2. Povolání kadeřník.....	11
2.1 Systém vzdělávání.....	12
2.1.1 Historie učebního oboru.....	12
2.1.2 Koncepce oboru vzdělání Kadeřník.....	13
2.1.3 Profil absolventa.....	14
3. Vlas.....	15
3.1 Definice vlasu – co je to vlas, z čeho se skládá	15
3.2 Struktura vlasu	15
3.3 Barva vlasu	17
3.3.1 Druhy barviva melaninu.....	17
3.2.2 Odraz a lom světla	18
3.2.3 Život vlasu.....	18
4. Barvení vlasů	20
4.2 Barvení vlasů v čase.....	20
4.2.1 Starověk	21
4.2.2 Středověk.....	22
4.2.3 Renesance a francouzská monarchie	22
5. Praktická část	23
5.1 Diagnostika vlasu.....	23
Profesní kompetence kadeřníka související s diagnostikou	25
6. Technologické postupy barvení.....	26
6.1 Charakteristika barvení vlasů	26
6.2 Oxidační barvení.....	27
6.2.1 L'Oréal Professionnel – příklad práce s barevnými odlesky této značky.....	30
6.3 Barvení tón v tónu	32
6.4 Přímé barvení.....	34
6.5 Technologické postupy.....	35
6.6 Současná výuka.....	36
6.7 Studijní plán.....	37
6.8 Návrhy na změnu učebních plánů.....	38
6.9 Zakončení studia	40
6.10 Úloha pedagoga.....	40

7. Závěr	42
8. Použitá literatura	43
8. 2 Internetové zdroje:	43

1. Úvod

V každém oboru vzdělávání je podstatný vztah mezi základními prvky výchovně vzdělávacího procesu. To jsou učitel - žák – učivo/cíle. Tento vztah musí být vyvážený, aby bylo možné dosáhnout stanovených cílů. Co je výsledkem výchovně vzdělávacího procesu? Připravený absolvent, který zvládne přechod do praxe a je o něho zájem. Musí tedy být připraven takovým způsobem, aby byl seznámen s aktuálními technikami a trendy. To je vyváženost mezi prvky, o které je psáno v úvodu této práce. Nestačí mít dobrého učitele a snaživého žáka, ale i podklady, osnovy výuky musí být průběžně aktualizovány tak, aby odrážely vývoj v oboru a aby se postupně dospělo k vzdělávacímu cíli.

Při vzdělávání má nezaměnitelnou roli učitel, který studentům předává své vědomosti, dovednosti a zkušenosti. Je určitě důležitá kvalifikace, ale neméně významná je zkušenost v oboru. V dnešní době je důraz na předávání zkušeností kladen o to více, že technologické postupy, vývoj nových pomůcek a technik se mění ve velmi krátkém časovém intervalu. Založení výuky na zastaralých „osvědčených“ postupech vede nejen k tomu, že absolventi takového oboru pak nejsou nijak zvlášť žádáni do praxe, ale zejména i k nezájmu žáků o výuku.

Nezastupitelnou roli v procesu utváření vztahu žáků k oboru vzdělání, ve kterém se žáci vzdělávají, má pedagog. Žáci prvního ročníku mnohdy nastoupí na učební obor proto, že stejnou práci vykonává někdo z jejich rodiny, ale vztah si vytvářejí až v průběhu studia. A samozřejmě, že si mohou vytvořit vztah pozitivní, ale i negativní. Učitel je osobou, která myšlení žáků ovlivní nejvíce, proto by měl být kladen důraz nejen na vzdělání pedagogického směru, ale především na zkušenost v oboru, který je vyučován. Stáže odborníků z praxe jsou vítaným oživením nejen pro žáka.

Neméně důležitou roli hraje i učební plán výuky. Nastavení poměru teorie a praxe v současném systému vzdělávání na oboru Kadeřník je převzato z původních učebních plánů, které neodpovídají současným potřebám praxe stejně jako potřebám žáků. Poměr všeobecně vzdělávacích předmětů a odborných je nevyvážený. Zejména ve vyšších ročnících by měla praxe kvantitativně převyšovat všeobecně vzdělávací předměty, které si bude muset žák v případě, kdy se bude chtít věnovat jinému oboru, doplnit individuálně.

Třetím základním prvkem je učivo a učební pomůcky. Bez dostatečně konkrétního a jednoznačného vymezení učiva, které si mají žáci osvojit pro dosažení odpovídajících

výsledků učení, nelze očekávat dosažení výchovně vzdělávacích cílů. Je nezbytné připravit žákům takový učební materiál, který bude srozumitelný a přehledný. Už samotná příprava materiálů by měla reflektovat dobu, ve které žijeme. Příprava materiálů v elektronické podobě, která umožňuje vyhledávání, je jednoduchým, ale přitom účinným pomocníkem, který umožní i jeho aktualizace podle vývoje technologií a trendů. Obor Kadeřník je oborem, který je moderní, vychovává absolventy, kteří se věnují klientům, kteří k nim přicházejí s cílem „vypadat co nejlépe“. Je to povolání, které kombinuje praktický učební obor, který ovšem nemůže stát na technikách, podle kterých se učily naše matky. Stejně jako pomůcky, se kterými pracují kadeřníci, tak i materiály - barvy, prochází vývojem. Proto i učební pomůcky musí tento trend sledovat a přizpůsobit se aktuální době. Žáci dnešní doby chtějí využít moderní technologie i v rámci svého vzdělávání. V oblasti barvení vlasů jsou trendy měněny v zásadě dvakrát ročně, i na to by měl správný pedagog reagovat, pracovat například s vizuálními materiály jednotlivých významných korporací, které barvy představují na trhu. Nelze čerpat z učebnice, která je napsána a koncipována pro výuku na další desetiletí. Učebnice by měla odrážet základní techniky a postupy, ale je zejména na zkušeném učiteli, aby žákům představil vše, co jejich obor obsáhne.

Hlavním cílem mé bakalářské práce je navržení variantního způsobu výuky barvení vlasů tak, aby bylo zajištěno, že absolventi oboru Kadeřník budou po ukončení studia schopni v praxi poskytovat kadeřnické služby ve vysoké kvalitě a podle aktuálních trendů v oboru.

Toto téma bylo zvoleno zejména s ohledem na mé praktické zkušenosti. Již více než 19 let působím jako školitel ve společnosti významného výrobce a distributora kadeřnického technického materiálu. Sama jsem se přesvědčila během vedení svých stáží u kadeřníků, že barvení vlasů je pro absolventy učilišť nejobtížnější součástí jejich práce. Ovšem v propracovaném systému školení v rámci týdenní stáže se žáci naučí mnohem více, než se dosud měli možnost naučit při školním vzdělávání. A není to chybou žáků ani učitelů, ale neinovativní koncepcí vzdělávací metodiky.

Práce je rozčleněna na část, která se věnuje profesi kadeřníka, vzdělávání a výchově nových kadeřníků. Další část schematicky popisuje vlas a barvu. Barvení vlasů jako služba patří mezi základní úkony poskytované kadeřníky, které jsou nejvíce žádané od zákazníků. Umění barvit je skutečným uměním, proto se v práci věnuji i historickému exkursu do vývoje způsobu a technik barvení. Samostatná kapitola je věnována vlasům, jejich struktuře a barvě a diagnostice, jako základnímu předpokladu pro správné určení následného barvicího procesu.

Barvy a technologie barvení tvoří další samostatný celek práce. Aplikace barev, využití různých pomůcek a technologických postupů seznámí čtenáře práce s významem jednotlivých částí technologických postupů při barvení, jejich návaznosti a nezaměnitelnosti.

V poslední části práce jsem se zaměřila na současný způsob výuky barvení vlasů a návrh možných změn při výukových programech. Zejména se věnuji vylepšení materiálů pro výuku a navrhuji vyšší počet hodin praktického vyučování a odpovídající množství teoretických hodin, které kladou důraz na odbornost předmětů, a to jak v teoretické, tak i praktické části výuky.

2. Povolání kadeřník

Kadeřník je člověk, jehož hlavním úkolem je dokonalá péče o vlasy a celkový vzhled. Kadeřnické řemeslo je kreativní profesí a výborný kadeřník bývá označován jako vlasový mág. Úkony tohoto povolání jsou velmi obsáhlé a specifické pro vytvoření „ideálního účesu“. V práci kadeřníka lze výrazně uplatnit estetické cítění. Úpravou pěstěných vlasů do vhodného účesu lze kosmetické nedostatky tváře potlačit a zdůraznit naopak estetické klady. Vzhledem k tomu, že vkus každého z nás se neustále vyvíjí a zkušenostmi se může zkvalitňovat, je třeba ho rozvíjet nejen účastí na odborně zaměřených akcích, ale i v širších souvislostech.¹

Kadeřnictví řadíme mezi služby, které jsou koncovým zákazníkům poskytovány individuálním způsobem. Každá kadeřnice nebo kadeřník se musí zaměřit na individuální osobnost, potřeby a přání zákazníka. V současné době se zvyšuje počet mužů - kadeřníků, kteří se této práci věnují a jsou v ní mimořádně úspěšní. Cit, který mají muži a který přenáší do své práce, je velmi často řadí mezi mistry v oboru.

Dnešní doba žádá, aby kadeřník nebyl pouze kadeřníkem, který upraví zákazníkovi vlasy, ale dokáže mu vysvětlit příčiny nedostatků, které u zákazníka zjistí, poradí ve správném používání přípravků a péči o vlasy i pokožku hlavy. Kadeřník rovněž musí rozumět složení barev, jejich technologii výroby a na přání zákazníka dokázat vysvětlit použití jednotlivých produktů a doporučení případné navazující péče. Tento posun v profesi je zapříčiněn i změnou koncového zákazníka, který se v dnešní době více stará o své zdraví a vzhled. Chce být informován o tom, jaké přípravky jsou kadeřníkem používány, jaké je jejich složení a funkčnost. Zákazník také velmi často přichází s určitou představou, kterou očekává, že kadeřník naplní a v takovém případě musí kadeřník odhadnout, zda očekávání jsou reálná a zákazníkovi případně navrhnout jiný vhodnější model či barvu. Přání zákazníka vychází zejména z jeho představy o konečném účesu, které zákazník v řadě případů má podpořeno získanými informacemi, např. prostřednictvím sociálních sítí nebo z internetových portálů. Žádný z těchto zdrojů však nezná kvalitu vlasu zákazníka. Tady je nezaměnitelná a nezastupitelná úloha kadeřníka, který podle kvality, barvy a struktury vlasů stanoví, zda je přání zákazníka proveditelné, a to nikoliv za cenu zničení vlasů.

¹ POLÍVKA, L., KOMENDOVIÁ, H., PECH, V., VALÁŠEK, J. *Technologie 1: Učebnice obor Kadeřník*. Praha, 5. vydání, Informatorium, spol.s r.o. , 2010, str. 14

Je málo profesí, ve kterých je vztah mezi poskytovatelem služeb a zákazníkem tak úzký jako právě u kadeřníka. Často se při práci zákazníci svěřují s osobními záležitostmi. To všechno na kadeřníka klade mimořádné nároky. Kadeřník si musí být těchto požadavků vědom a musí na ně být psychicky i odborně připraven.²

2.1 Systém vzdělávání

2.1.1 Historie učebního oboru

Péče o vzhled člověka je součástí kultury a lze ji doložit bezpečně již v pravěku. První zmínky o kadeřnickém oboru se objevily ve starém Egyptě, jak je patrné z dochovaných nástěnných maleb a fresek. Úplně prvními kadeřníky byly zřejmě otroci egyptských a mezopotámských panovníků, kteří pečovali o vlasy svých pánů a byli tak nuceni vyvinout způsob a techniky, jak se o ně starat. V této době začali používat různé lektvary, bylinné rozvary a tak vyráběli první produkty pro péči o vlasy. Postupem času byla objevena první přírodní barviva – Henna (červené barvivo) a Indigo (modré barvivo).

První kadeřníci se současně museli věnovat nejen kadeřnickému řemeslu, ale i vlásenkářství, ranhojičství a lazebnictví. Až v pozdější době byly tyto obory od sebe odděleny.

Lazebník, což byl pozdější ranhojič, dostal za vlády Václava IV. jako symbol ledňáčka.

K podstatné změně v úpravě vlasů, jak u žen, tak i u mužů, dochází v období baroka. Kadeřníci v této době měli plné ruce práce s přípravou značně složitých účesů. Ženské vlasy se od lehce zvlněných účesů z poloviny 17. století, začaly tupírováním zvedat do velké výšky, a dále zdobit nejrůznějšími šperky, jako např. peřím, čelenkami, perlami a vzácnými kameny. Mezi mužské účesy především patřila bohatá paruka z pravých vlasů, kterou tvořila soustava velkých loken a vln padajících mnohdy až na hrudník.

Dalším postupem času vzniká obor **holič vlásenkář**. Tento obor se rozmáhá v novověku, kdy ho vykonávali především muži, kteří se těšili velké oblibě žen. V roce 1872 vzniká ondulace železem a s tím nový název tohoto řemesla **dámský kadeřník**. Dalším velkým mezníkem byl vznik módy zvlněných vlasů v roce 1906. V polovině 90tých let 20. století nastupuje móda

² HaLSKEN, M. A KOL. *Příručka pro kadeřnice*, Haan-Gruiten (Germany), 2003. IBSN 80-86706-12-5, strana 11.

zkracování šatů, která je praktikována i u vlasů. Nastává období mikád, které se v pozměněné podobě vyskytuje dodnes.

Dnešní pojetí kadeřnického oboru je velmi rozsáhlé a komplexní. Zasahuje do všech oblastí estetiky. Ať už se to týká oblečení, líčení, samotného účesu, ale i zdraví člověka.³

2.1.2 Koncepce oboru vzdělání Kadeřník

Vzdělávací program učebního oboru Kadeřník je koncipován jako tříletý, zabezpečuje získání odborných vědomostí a praktických dovedností potřebných ke kvalifikovanému vykonávání kadeřnických služeb na úrovni středního odborného vzdělání.⁴

Cílem vzdělávacího programu je příprava žáků k výkonu povolání kadeřníka, který bude schopen poskytovat kvalifikované služby (holení, mytí vlasů, stříhání, preparace vlasů, barvení a odbarvování vlasů, diagnostika vlasů a vlasové pokožky, úprava dámských, pánských a dětských stříhů, práce s vlasovými přípravky a kosmetikou).

Studijní plány zatím bohužel neodrážejí změnu v požadavcích zákazníků na kadeřníky, a tudíž nereflektují aktuální situaci na trhu práce ani očekávání konečných zákazníků. K tomu, bohužel, přispívají zastaralé učební pomůcky. Do nových výukových materiálů je nutné pravidelně zařadit inovace technologických postupů, nové poznatky z vědeckých výzkumů aplikované do nových přípravků pro barvení vlasů a aktuální trendy v účesové tvorbě.

Učební obor: Kadeřník⁵

Kód a název :	69-51-H/001 Kadeřník
Vstupní předpoklady žáků:	<ul style="list-style-type: none">▪ úspěšné ukončení základní školní docházky▪ splnění přijímacích kritérií▪ zdravotní způsobilost uchazeče doložená potvrzením lékaře
Délka a forma studia	3 roky denní, večerní a dálkové studium (nástavbové)

³ PETERKA, E., KOCOUREK, F., PODZIMEK, M. *Materiály pro 1. až 3. ročník učebního oboru Kadeřnice*, 3. vydání, Praha, Informatorium, spol. s.r.o., 1999, ISBN 80-860173-83-6, str. 34

⁴ www.nuov.cz. Dostupné z: http://zpd.nuov.cz/celkove_h.htm. ⁴ Rámcový vzdělávací program pro obor vzdělávání 69 – 51 – H/01 Kadeřník.

⁵ www.poznejte-remesla.cz/remeslo/kadernik/historie

⁵ www.nuov.cz. Dostupné z: http://zpd.nuov.cz/celkove_h.htm. ⁴ Rámcový vzdělávací program pro obor vzdělávání 69 – 51 – H/01 Kadeřník.

2.1.3 Profil absolventa

Absolvent oboru je připravován nejen v rámci získávání praktických zkušeností na profesi kadeřníka, ale rovněž je veden k dodatečnému sebevzdělávání v oboru, bez kterého nejde v současném světě udržet kvalitu žádného zaměstnání.

Po absolvování učebního oboru žák umí:

- Poskytovat poradenskou službu, komunikovat se zákazníkem
- Určit diagnózu vlasů a vlasové pokožky
- Vytvářet společenské účesy
- Zhotovit střihy dle přání zákazníka
- Barvit, odbarvovat, melírovat, tónovat vlasy
- Doporučit vhodnou péči na vlasy pro domácí použití
- Provést holení vousů a knírů

Žáci jsou rovněž vzděláváni v oblasti bezpečnosti práce, ochranných pomůcek a dodržování hygienických norem. Žáci jsou rovněž poučeni o nakládání s nebezpečnými látkami a o chování na pracovišti.

3. Vlas

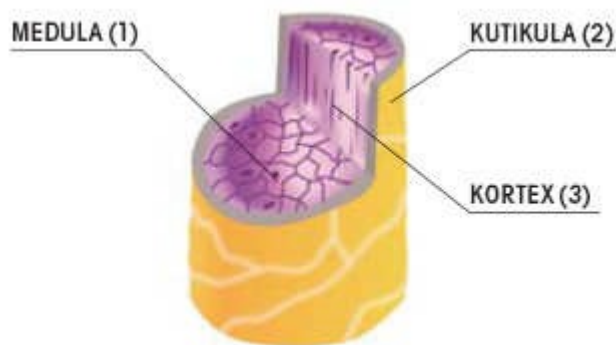
3.1 Definice vlasu – co je to vlas, z čeho se skládá

Základním stavebním prvkem vlasu je keratin. Keratin je bílkovina bohatá na síru a je podobný keratinu v nehtu. Tvar a barvu dědíme po předcích. Je to zejména i proto, že barvu udává vlasové barvivo, které nazýváme melanin, jehož množství je dáno geneticky.

Část, kterou nevidíme, je vlasový kořínek. Je obalený kožním pouzdrém, folikulem. Na konci se vlasový kořínek rozšiřuje do vlasové cibulky. Proti cibulce najdeme cévnatý výběžek nebo-li papilu, která zajišťuje vlasu výživu. V těsné blízkosti vlasového kořínku je uložena vlasová žláza, potní žláza a malý sval. Stahováním ovlivňuje napřímění vlasů a také vytlačování mazu. Uvnitř vlasové cibulky probíhá hromadění a následné dělení nových buněk. Nové buňky vytlačují směrem vzhůru ty starší, které záhy rohovatí, ještě předtím než se dostanou napovrch. Právě tímto způsobem vlas vyrůstá, prodlužuje se a funguje 2 až 4 roky než vypadne a je nahrazen vlasem novým.⁶

3.2 Struktura vlasu

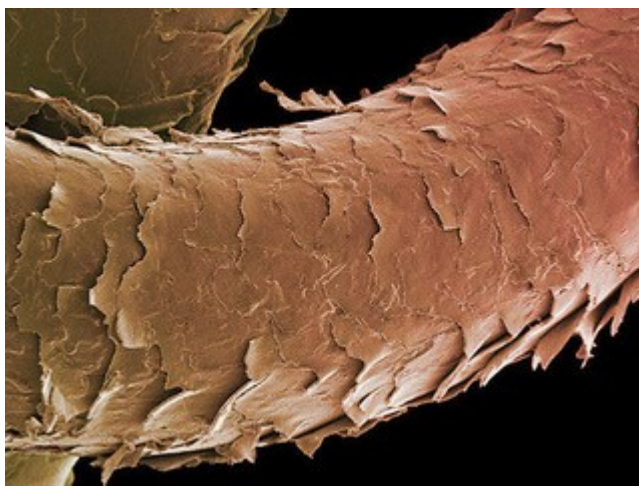
Struktura vlasu se skládá ze tří částí – kutikula, kortex a medula.

Obrázek č. 1 – struktura vlasu

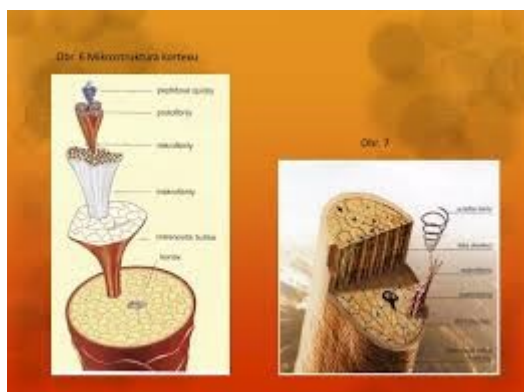
Kutikula – se skládá z vlasových šupinek, které jsou mezi sebou upevněny pomocí mezibuněčného cementu, především ale obsahuje ceramidy. Fyzické či chemické agrese způsobují úbytek ceramidů, čímž se kutikula stává slabší a křehčí.

⁶ MĚCHUROVÁ, P., VILÍMOVSKÁ, Z. *Vlasy*, Grada Publishing, a.s., 2009. ISBN 978-80-247-2496-6, str. 38

Obrázek č. 2 – kutikla

Kortex – je největší a nejdůležitější část vlasu, též bývá nazýván jádro vlasu. Skládá se z buněk obsahujících keratinové řetězce, které jsou mezi sebou propojeny chemickými vazbami. Poškození těchto vazeb citlivých na chemické prvky může způsobit zcitlivění kortexu.

Obrázek č. 3: kortex a jeho struktura

Medula – je centrální částí vlasu. Ač je označována jako centrální, tak ale není nutnou součástí každého vlasu. Některé vlasy ji vůbec nemusí obsahovat. Tam, kde se medula vyskytuje více, tam jsou vlasy kratší a tužší konzistence. V procesu barvení je přítomnost meduly absolutně nepodstatná.

3.3 Barva vlasu

Barvu vlasů určuje množství pigmentových zrn, které vlasy obsahují. Rozlišujeme dva typy těchto pigmentových zrn. Pigmenty granulované, které jsou větší a obsahují tmavé barvivo a pigmenty rozptýlené, které jsou menší s obsahem světlé barvy. Každý vlas obsahuje oba typy pigmentů, pouze množství jednotlivých typů určuje přírodní barvu vlasu.

Největší množství barviva se nachází ve vnějších částech kortexu. Menší množství je ve vnitřních částech a v medule. Kutikula je u evropských vlasů bezbarvá, naopak u černochoů a Asiatů je pigmentovaná celá. Jednotlivá zrna jsou rozmístěna mezi vlákny keratinu. Na počtu zrn je závislá výchozí barva. Tmavé vlasy obsahují větší množství pigmentu, světlé vlasy pak množství menší.⁷

3.3.1 Druhy barviva melaninu

Eumelanin – tmavý melanin

- je tvořen hnědočernou barvou
- nachází se velkém množství především v tmavých vlasech
- forma kulatých homogenních zrn ve velikosti 0,3 μ -1,0 μ

Feomelanin – světlý melanin

- je tvořen žlutooranžovou barvou
- ve větším množství se nachází ve světlých vlasech
- forma zrn je nepravidelná elipsovité ve velikosti 0,2 μ -0,7 μ

Erytromelanin - červený melanin

- forma kulatých homogenních zrn ve velikosti 0,3 μ -1,0 μ
- vyskytují se v několika typech
- tvoří rezavou barvu vlasů
-

Šedý vlas, také bývá v odborné literatuře nazýván bílý, je vlas, ve kterém přestala fungovat tvorba pigmentu, tudíž je vlas průhledný.

⁷ PETERKA, E., KOCOUREK, F., PODZIMEK, M., *Materiály pro učební obor Kadeřník*. Informatorium, 2004, ISBN 80-85427-85-0, str.17-18; HÜLSKEN, M. a kolektiv, *Příručka pro kadeřnice*. Haan-Gruiten, 2003.. str.132-133.

3.2.2 Odraz a lom světla

Barva vlasů a to, jak ji vnímáme, je také ovlivněna povrchem vlasů, tedy kutikulou. Čím je vlas hladší, tím více světla se odrazí a barva pak vypadá intenzivněji a zářivěji.

U poškozeného vlasu se projeví matnost a nevýraznost.⁸

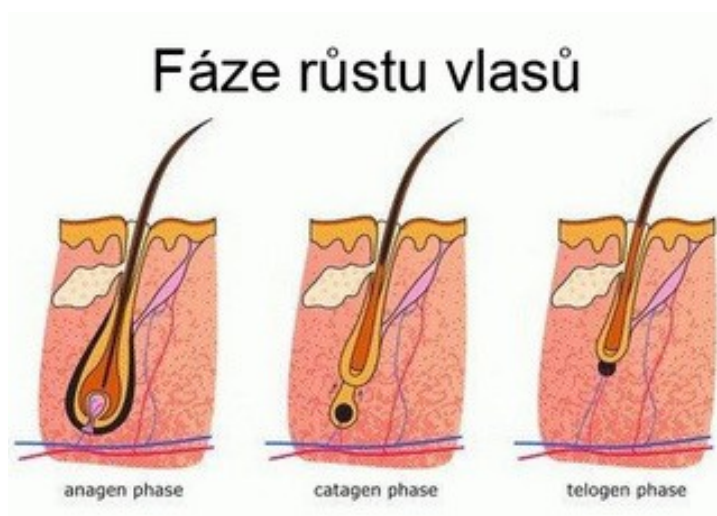
3.2.3 Život vlasu

Fáze růstu vlasů trvá u každého různě dlouho, může to být 2 roky, 4 roky nebo třeba i šest let. Vlas v průměru roste 1 cm za měsíc, proto tedy někomu nemohou nikdy narůst vlasy po pás, pokud je mu daná kratší životnost růstu vlasů. Denně vypadává určitý počet vlasů. Přesto, i když se nám může zdát, že vlasů vypadává hodně, tak jde o naprostý zlomek v obrovském počtu vlasů, které máme. Snížením hustoty se toto přirozené padání vlasů nevyznačuje, protože vypadlé vlasy jsou v tu chvíli už nahrazené novou cibulkou, ze které bude vzápětí vyrůstat nový vlas.

Pokud se zdá, že jsou vlasy najednou řidší, tak je třeba hledat příčinu řídnutí vlasů jinde, bohužel ve většině případů ve zdravotním stavu člověka.

Každý vlas, který je v růstové fázi je zásoben živinami z cév, pokud tato fáze skončí, tak se posouvá směrem k povrchu a poté dojde k jeho vypadnutí.

Často si laická veřejnost klade otázku, kolik máme vůbec vlasů? Odpověď není vždy jednoznačná, závisí především na genetických předpokladech. Rovněž barva vlasů může mít vliv na jejich množství, světlejších vlasů je až o třetinu více než tmavých. Průměrný počet vlasů je 100.000.

⁸ PETERKA, E., KOCOUREK, F., PODZIMEK, M., *Materiály pro učební obor Kadeřník*. Informatorium, 2004, ISBN 80-85427-85-0, str.17; HÜLSKEN, M. a kolektiv, *Příručka pro kadeřnice*. Haan-Gruiten, 2003.. str.133.

Obrázek č. 4 – fáze růstu vlasů

Vlasy mají také různou sílu, nebo-li tloušťku. Zpravidla bývají nejsilnější v týlu. Rozdíl je rovněž v pohlaví, kdy obecně platí, že ženy mají silnější vlasy než muži.

Vlasy jsou z pohledu kadeřníka materiálem, se kterým pracuje s odbornou péčí. Odbornost je zde zdůrazněna záměrně, neboť právě vědomosti a praktické zkušenosti jsou podstatné proto, aby bylo dosaženo požadovaného výsledku. Vlasy nejsou konstantním materiálem. Rozlišujeme vlasy husté, řídké, tenké, silné, sklovité, zvlněné, rovné, kudrnaté, mastné, suché, dokonce velmi suché. Parametrů pro rozřídění vlasů najdeme ještě daleko více. Rozpoznání kvality vlasů a určení správné péče je základním výukovým prvkem v rámci přípravy žáků oboru Kadeřník.

Kadeřník musí vycházet z typu vlasů zákazníka, protože shodný střih vypadá na různých typech vlasů zcela odlišně. Vlasová péče a přípravky mohou samozřejmě pomoci při úpravě vlasů, ale je třeba vždy vycházet z toho, že „naturel“ vlasů zůstává po celý život stejný. Existují tedy i výjimky, kdy po zásadní např. hormonální léčbě, dojde k absolutní změně typu vlasů, ale tyto případy nejsou četné.

Vlasy rovné jsou na průřezu kulaté, keratin se tvoří rovnoměrně a vlas ve výsledku roste pravidelně, rovně. Vlasy kudrnaté mají průřez ledvinovitého tvaru a keratin se tvoří víc na jedné straně, následně na druhé, a tím roste střídavě jedním či druhým směrem. Nerovnoměrné rozložení keratinu ve vlasu způsobuje jeho „kroucení“. Vlnité vlasy jsou na průřezu oválné a jsou kombinací mezi vlasy rovnými a kudrnatými. Keratin se tedy ve vlasu jen jemně vychyluje z pravidelného vrstvení.⁹

Důležitým aspektem pro kadeřníka při jeho práci je i to, zda se jedná o vlasy suché či mastné.

Obecně platí, že kudrnaté vlasy jsou sušší. Kadeřníci mají mnohdy sklon k tomu zaměnit suchost za zcitlivění vlasů, přičemž suchost je přirozená vlastnost vlasů, kdežto ke zcitlivění dochází fyzikálními a chemickými vlivy.

Suchost vlasů se dá v dnešní době poměrně rychle a účinně řešit vhodnou, odborníkem vybranou vlasovou kosmetikou. Oproti tomu zcitlivění vlasů je proces, který nelze ničím uspěchat a vyžaduje delší časový úsek a profesionální péči kadeřníka. V této fázi je kortex vlasů poškozen, chybí mezibuněčný cement a je třeba okamžitě začít s fází regenerace vlasů.

⁹ MĚCHUROVÁ, P., VILÍMOVSKÁ, Z. *Vlasy*, Grada Publishing, a.s., 2009. ISBN 978-80-247-2496-6, str. 46

Pokud je vlas takto zcitlivělý, tak jej nelze upravit barvou, protože na něm žádná barva dostatečně nedrží. Je zde na místě odborná znalost kadeřníka a schopnost vysvětlit zákazníkovi, že je nezbytné nejprve vlasy vyléčit a teprve poté může být dosaženo požadovaného odstínu.

4. Barvení vlasů

4.2 Barvení vlasů v čase

Barvení vlasů je jednou z nejčastěji požadovaných služeb v kadeřnickém salonu. Je to náročná činnost, která vyžaduje obsáhlé znalosti, a to nejen o produktech, které se na barvení využívají, ale i o vlasech samotných, jejich struktuře apod. V historickém kontextu víme, že se snaha o to, aby vlasy žen, ale i mužů, dobře vypadaly, traduje již od starověku. Přírodní barviva sice postupně nahradila chemická, ale v některých částech světa je stále aktuální využití přírodních barviv. A s ohledem na trend „návratu k přírodě, ochrany zeměkoule“ lze očekávat rozšíření využití přírodních postupů při barvení vlasů i v budoucnosti. V současné době se vrací na trh i u velkých korporací barvy, které mají základní složky na přírodní bázi. Henna je přírodní barvivo, které je velice populární v Indii dodnes. Využívá se nejen jako barva na vlasy, ale také jako dočasné tetování. Nejoblíbenější byla henna od období králů Rádšpútu a od Mughalského období. Indové dodnes věří, že henna je obzvláště milá bohyně Lakšmí a přináší štěstí a bohatství.

Zásadní převrat v barvení vlasů se datuje k roku 1907, společně se jménem Eugene Schueller, který vyvinul první barvicí tinkturu ze zdravotně nezávadných chemických látek. Schueller byl profesí lékárník. Následně založil v roce 1909 ve Francii společnost dOr, která se zaměřila na vývoj a aplikaci barev. Sám Eugene Schueller se zapojil do vzdělávání kadeřníků. Traduje se, že osobně objížděl na kole jednotlivé salony a učil kadeřníky pracovat s jednotlivými barvicími tinkturami a vzdělával je v oboru kadeřník. Jeho filosofií bylo neprodávat pouze produkt, ale naučit barvy správně používat. Později byla firma přejmenována v roce 1936 a od té doby je na světě značka L'Oréal. Schueller také uvedl na trh barvu Dream blond a éra blondýnek tak mohla úspěšně začít. První barvicí tinktury využívaly zejména účinku peroxidu vodíku a amoniaku. Bez alkalické látky by změna odstínu barvy vlasů nebyla možná, protože právě alkalická látka otevírá vlas a umožňuje vstup barvy ke kortexu vlasu. Od amoniaku se v současnosti ustupuje a nahrazují jej jiné alkalické látky, které již tolik nezatěžují vlasovou pokožku.

Pro srovnání a přehlednost níže uvádím přehled barvení vlasů v historické časové ose.

Zrod kosmetiky (kam barvení vlasů nepochybně patří) se datuje do doby kamenné tj. 15 000 př. n. l. Z této doby se našly různé kosmetické předměty. Vlastní rozkvět kosmetiky k barvení vlasů je úzce spojen s rozkvětem kultury Východu. V tomto období se rozvíjí kosmetika Číňanů, Hindů, Peršanů, Asyřanů, Babylóňanů, Egyptanů a Židů. Některé kosmetické receptury jsou staré několik tisíc let.

Vývoj lze rozčlenit na následující období, která jsou v časové ose a významu nejdůležitější.

4.2.1 Starověk

V období starověku se lišila úprava vlasů podle místopisu. Například Číňanky používaly pro obarvení vlasů vývar z ibišku čínského. V Číně byl kult krásy ženy velmi důležitý, ženy si mimo vlasů barvily také řasy a nehty. Naproti tomu v Egyptě byla výroba kosmetiky v rukou kněžích, shodně jako léčitelství, protože to bylo považováno za určitý druh alchymie. O péči o vlasy a tělo se starali talentovaní otroci, kteří byli za svoji péči odměňováni různými výsadami. V tomto období se barvily nejen vlasy, ale i obličej. K barvení vlasů se využívaly nejčastěji rostlinná barviva henna a indigo. Henna barvila vlasy do cihlových (rezatých) odstínů, indigo do modrých. I v této době se již začaly připravovat různé odstíny, které vznikaly postupným mícháním jednotlivých barev. Ve starém Egyptě je také zaznamenána existence paruk. Bohaté ženy si vyholily hlavu, kterou ošetřovaly oleji a vonnými mastmi, aby ji měly ochráněnu před horkem a vysoušením pokožky, a nosily zdobné paruky.

Ve starověkém Řecku ženy rovněž toužily po blond barvě. Ty bohatší si mohly dovolit paruky z vlasů otrokyň. Ženy ze středních a nižších vrstev se barvily pomocí odvaru z heřmánku či citrónové šťávy. K barvení se rovněž využíval speciální mýdlový roztok z kozího loje a bukového listí. Veškeré tyto odvary a roztoky se aplikovaly tak, že se nanesly na vlasy a nechaly se působit na prudkém slunci.

V Římě již v této době používali k zesvětlení vlasů prostředky, které v sobě obsahovaly alkalické složky jako např. potaš a vápenná voda, která sloužila k odbourání přírodních pigmentů. Římané si rovněž jako Řekové navlhčovali vlasy mořskou vodou, do nich pak aplikovali rostlinné rozvary například z heřmánku a poté je vystavili prudkému slunci.

Germáni byly především bojovníky. Zde jsou dochovány materiály o tom, že i tak byli marniví a snažili se odlišit od ostatních bojovníků, a tak si barvili vlasy a vousy hennou.

Většinou byli bojovníci světlými typy, proto po obarvení hennou, která zbarvila vlasy i vousy do zrzava, na bojišti vynikali.

4.2.2 Středověk

Středověk nebyl dobou, která by nějak výrazně posunula vývoj v barvení vlasů ani obecně v trendech zkrášlování. Je to logické, protože toto období je charakteristické nadvládou náboženství, které jakékoliv zkrášlování považovalo za hřích. V tomto období docházelo k rozkvětu pouze v arabských zemích, kde byl zaznamenán pokrok nejen v chemii, ale i v botanice.

4.2.3 Renesance a francouzská monarchie

V těchto obdobích byly módní světlé odstíny vlasů a bohaté výčesy. V 16. století používali v Itálii tzv. Benátskou blond, tedy směs medu, síry a kamence, kterou si nanášeli na vlasy a vystavovali na nejprudším slunci. Přesto všechny tyto způsoby byly pro zesvětlení málo účinné.

V období renesance a francouzské monarchie bylo v módě barvit si vlasy na světlé odstíny, jelikož světlá barva byla barvou andělů. Toto odbarvování probíhalo pomocí draselného louhu nebo hydroxidu sodného. Francouzské ženy si dopomáhaly ke světlé barvě vlasů mohutným pudrováním. Postupy zesvětlování vlasů však nebyly příliš účinné, efekt přineslo až pozdější objevení účinků peroxidu vodíku.¹⁰

¹⁰ GROMBÍŘOVÁ, Petra. *Vliv barvení na strukturu vlasů*. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, 2012. Bakalářská práce. Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, fakulta technologická. Vedoucí práce Ing. Jana Sedlaříková, Ph.D. str. 19-20.

5. Praktická část

5.1 Diagnostika vlasu

Toto téma se v současnosti velmi podceňuje a současní kadeřníci diagnostice věnují ve většině případech do deseti minut.

Správná diagnostika ale velmi často trvá až 45 minut, především je-li zákaznice v salonu poprvé.

Kromě zmíněných informací by měl kadeřník pokládat ještě řadu otevřených otázek, aby získal potřebné informace k vytvoření střihu a barvy na míru, aby klientka byla spokojená a navíc měla touhu se opět do salonu vrátit a co více, aby přivedla i kamarádku.

Proto by se v osnovách měl dát diagnostice větší prostor.

Žáci by se měli naučit nebát se zákaznic ptát na otázky typu: jak často si vlasy umývá, kolik času věnuje úpravě vlasů po umytí, které přípravky na vlasy používá, jaký má pocit ze svých vlasů, když se jich dotýká, jaký by chtěla mít pocit ze svých vlasů, jaké jsou její barvy v šatníku, jaký odstín rtěnky nejčastěji používá, zda si vlasy žehlí nebo kulmuje a jestli ano, tak jak často, jestli má rada změny, trendy a jestli si někdy vlasy barvila sama. Ideálně by si měl kadeřník odpovědi zapisovat a na závěr shrnout co slyšel, aby klientka mohla případně reagovat, kdyby kadeřník něco pochopil jinak.

Tento způsob diagnostiky navazuje úzce na odhad osoby klientky/klienta, protože je třeba poznat míru pokládaných dotazů, jejich intenzitu a způsob položení dle jednotlivého typu zákazníka.

Velmi často se v tomto oboru stává, že klient něco řekne, a kadeřník slyší něco jiného. Mnoho zákaznic se bojí nechat se stříhat, protože mají tu zkušenost, že požádali o zastřížení konečků v maximální délce 2 centimetrů, ale kadeřník ustříhne 5 centimetrů.

Pokud je kadeřník přesvědčen, že vlasy potřebují ustříhnout 5 centimetrů, měl by to v rámci diagnostiky se zákaznicí probrat a vysvětlit jí proč to tak musí být. Rozhodnutí pak zůstává na zákaznici.

Diagnostika je vlastně stav, kdy řešíme minulost, abychom vytvořili klientům šťastnou budoucnost, myšleno, že klient se se svými vlasy cítí spokojeně.

Návrh metodického postupu pro diagnostiku vlasů:

Diagnostika se skládá ze dvou částí, z části kterou dokážeme zhodnotit okem a hmatem a z rozhovoru se zákaznící, bez kterého se diagnostika neobejde.

Cílem správné diagnostiky je zhodnocení stavu (citlivosti) vlasu v délkách, určení výšky tónu v délkách a odlesk v délkách vlasů.

Určení přírodní výšky tónu, určení procenta bílých vlasů (šedivých) délka odrostu.

Po této části, kterou hodnotí kadeřník je nezbytné navázat několika dotazy, bez kterých nelze dojít ke zdárnému výsledku.

1. otázka: „Co se vám momentálně na vašich vlasech nelíbí, s čím jste nespokojená?“ - zodpovězení této otázky kadeřníka dovede k důvodu návštěvy v salonu. Otázka „Jak to chcete?“ není správná.
2. otázka: „Dotkněte se svých vlasů a sdělte mi prosím svými slovy jaké jsou na dotek?“ - odpověď nás vede k doporučení péče o vlasy jak na doma, tak k hloubkové péči v salonu. Je těžké doporučit někomu hloubkovou péči za 200 Kč pakliže si sám nezhodnotí, že vlasy jsou například suché nebo že se ulamují konečky. Oproti tomu, když si zhodnotí stav vlasů jako zničené, stačí se poté zeptat zda je můžeme vyléčit, protože to umíme.
3. otázka: „Jak často si umýváte vlasy?“ - vede je zjištění zda si je umývá správně, zda vlasy mají tendenci se mastit atd.
4. otázka: „Jak si vlasy po umytí upravujete?“ - pakliže si klientka vlasy není ochotná upravovat, nechává vlasy převážně uschnout, vyvarujeme se sofistikovaným stříhům. Jestliže vlasy upravuje fénem, kulmou, žehličkou, zjišťujeme také stav těchto nástrojů. Nevhodná žehlička nebo kulma má vliv na citlivost délek. Dále pokud tyto nástroje užívá, je potřeba zjistit jaké a zda vůbec používá produkty na tepelnou ochranu vlasů.
5. otázka: „Jaké barvy nemáte ráda a jaké naopak ráda máte?“ -pomáhá kadeřníkovi lépe tvořit barvu na míru.
6. Rozcuchat zákaznici, otočit od zrcadla a nechat ji pouze za pomoci rukou vlasy upravit - sledujeme gesta, která nám ukážou, kde chce zákaznice objem a kde naopak objem nechce. Tato technika může být využita jak pro docílení objemu stříhem nebo i barvou. Ideální je kombinace.
7. Reformulace. Velmi důležitou částí diagnostiky je ujistění zákaznice, že kadeřník rozumí co od něj zákaznice žádá a zákaznice rozumí co bude kadeřník dělat.

V ideálním případě kadeřník podpoří společné rozhodnutí obrázkem, jak bude výsledek vypadat. Zde by měla zaznít i přibližná cena úkonu. Přesná se nedá určit, neboť se odvine od spotřeby materiálu. Cena by ale neměla být nepříjemným překvapením.

Z předchozího vyplývá, že diagnostiku nelze provést během pěti minut, ale vyžaduje času daleko více. Díky takto provedené diagnostice ale odpadá riziko reklamace, neboť vše bylo dopředu zjištěno, žádná strana nezatajila informace a v reformulaci si obě strany úkon potvrdily.

Profesní kompetence kadeřníka související s diagnostikou

- Žák umí rozlišit vlas citlivý a méně citlivý
- Žák umí rozpoznat přírodní výšky tónu a výšku tónu barvy v délkách
- Žák pozná procento bílých vlasů
- Žák dokáže určit délku odrostu
- Žák umí rozpoznat odlesky v délkách
- Žák zná rozdíl mezi studeným a teplým odleskem
- Žák zná kompatibilitu odlesků

6. Technologické postupy barvení

6.1 Charakteristika barvení vlasů

Současné oxidační barvy poskytují širokou škálu barevných odstínů, od přírodních až po umělé. Tyto barvy mají až 100 % krycí schopnost bílých vlasů. Práce s nimi je velmi snadná a rychlá, zejména s ohledem na krátkou dobu působení, když některé barvy mají jen dvacetiminutovou dobu působení.

Dnešní trend v barvení je velmi proměnlivý. Vlasy mohou být barveny teplými, nebo studenými odstíny, ale i tón v tónu. Aktuálně se kreativně meze nekladou, tudíž barvení může být i velmi extravagantní.

Barvení vlasu rozlišujeme na oxidační barvení, barvení tón v tónu a přímé barvení.

Je ovšem potřeba si uvědomit, že každé toto barvení proniká do jiné vrstvy vlasu a tím pádem má každé barvení jinou trvanlivost v čase. Přestože přímé barvení, které je zastoupeno především barevnými šampony, má nejkratší trvanlivost na vlasech, kterou lze spatřit pouze pohledem, avšak pro následnou práci kadeřníka s vlasem je takto barvený vlas nejkomplikovanější. Přímé barvivo totiž zůstává na vlasech, dokud neodroste. A proto je zásadní, aby před jakýmkoliv barvením byla udělána důkladná diagnostika vlasů.

Diagnostika vlasů je bohužel velmi podceňována. Ač bez důkladné diagnostiky kadeřník není schopen dosáhnout barevného výsledku, který po něm zákazník požaduje, tak se úvodní práci s vlasy nevěnuje dostatečná pozornost a v současných výukových plánech předmět diagnostika vlasu absentuje. V dnešní době je možno vytvořit jakoukoliv barvu, kterou si zákazník přeje, protože materiály a technologie, které má moderní kadeřnictví k dispozici to umožňují. Máme takové technologie, které dnes vlas dokáží barvit, zesvětlovat a zároveň chránit. Je však naprosto nezbytné znát neboli rozumět stavu vlasu, se kterým k nám zákaznice přichází. Řada reklamací má původ v nedostatečné diagnostice vlasu. Toto je obor, na který je nezbytné se zaměřit při výchově nových kadeřníků a který je dosud v osnovách zařazen v rámci praktického vyučování nedostatečným způsobem. Diagnostika je základem práce kadeřníka a je podkladem pro dosažení cíle, kterým je spokojený zákazník.

V diagnostice totiž neurčujeme pouze délku odrostu, procento bílých vlasů, odlesk v délkách a citlivost, ale určujeme i právě to, jakým barvicím systémem vlas byl barven, protože podle

těchto všech informací teprve můžeme dále rozhodnout o vhodném způsobu barvení tak, aby vlasy byly co nejméně poškozeny a dosáhlo se kýženého výsledku.

Nesmíme také zapomínat na to, co od barvy očekává zákaznice, protože právě v této fázi kadeřníci dost často chybují. Rozhodnou za zákazníka, že třeba ještě nemá dostatek bílých vlasů, aby se barvilo oxidační barvou, ale zákazník očekává od barvy sytost, kterou například barva tón v tónu nemůže nikdy splnit.

Z výše uvedeného je zjevné, že každý kadeřník, který je znalý svého oboru, by měl zákazníkům při diagnostice vysvětlit, co který barvicí systém dělá na vlase, jakou má trvanlivost a intenzitu. Zákazník sám se pak rozhodne, jaký systém chce, aby byl zvolen a kadeřník jako zkušený kolorista už poté míchá odstín tohoto vybraného systému.

6.2 Oxidační barvení

Oxidační barvení je barvení, při kterém je vlas vždy zesvětlován a poté následně barven.

Alkalická látka (v dnešní době je řada barev bez amoniaku, to ale neznámá, že neobsahují alkalickou látku; tu musí obsahovat, jinak by se vlas neotevřel), která je v barvicím krému (nebo gelu) otevírá vlas a kyslík obsažený v oxidačním krému začíná zesvětlovat přírodní pigmenty, které jsou ve vlasech (granulované a rozptýlené pigmenty).

Při této fázi dochází k základu zesvětlení. Odborný termín základ zesvětlení je užíván k označení barvy vlasů, která vzniká jakýmkoliv zesvětlením, třeba i přírodním.

Na tomto základu zesvětlení se ukládají barevné pigmenty, které jsou v počátku barvení bezbarvé, ale pomocí kyslíku, se v čase působení vybarví. Po uplynutí doby působení, (která může být různá ve většině používaných materiálů je od 20ti minut do 50ti minut), získáme výslednou barvu.

Pro vytvoření barvy, očekávané zákaznicí, je nutné pochopit určité principy. Jedním z nejdůležitějších je, že oxidační barva zahrnuje vždy zesvětlování a poté barvení, to znamená, že použijeme-li na zákaznici, která má svoje vlasy světle hnědé, oxidační barvu tmavě hnědou, tak ji budu v první fázi nejprve zesvětlovat a poté barvit. Řada kadeřníků by proto raději volila barvu, která nezesvětluje (barvu tón v tónu), ale výsledek by pro zákaznici nebyl tak sytý, a ještě by se pravděpodobně barva dost rychle vymývala. Oproti tomu dnešní oxidační barva při správné aplikaci dokáže vlasy ztmavit i přestože byl vlas předtím zesvětlován. Navíc tento systém nám umožňuje, pokud se zákaznice po čase nebude cítit ve

tmavším odstínu dobře, jednoduše provést změnu. Pokud je totiž vlas v procesu barvení zesvětlován není potřeba ho při změně už dále zatěžovat odbarvováním.

V současné době totiž existují produkty, které mícháme pouze s vodou a tyto produkty dokážou z vlasu smýt syntetické pigmenty a vlas zůstane pouze v té podobě, kterou oxidační barva udělala v procesu barvení. Tudíž je zesvětlen na základ zesvětlení.

Tyto základy zesvětlení rozdělujeme tak, že každá oxidační barva má svůj základ zesvětlení, barva na vlasech jde od červené přes oranžovou, až po žlutou velmi světlou.

Každá oxidační barva má tedy svůj ideální základ zesvětlení a kadeřníci by měli naprosto perfektně znát tyto základy. Pokud například neznají jaký ideální základ zesvětlení má mít barva, kterou si zákaznice žádá, tak nikdy nemohou dosáhnout správného výsledku.

Velmi často se tak v praxi stává, že obvinují značku, se kterou pracují, že tato značka to neumí. Ale není to značkou ani produktem, je to nedostatečnými vědomostmi.

Bohužel se tyto základy zesvětlení v současnosti na školách vůbec nevyučují tak, aby byly pochopeny.

Vrátím-li se tedy ke klientce, která se barví na tmavou hnědou a její přírodní vlasy jsou světle hnědé s dostatečnými informacemi mohu tuto klientku, pokud se rozhodne pro změnu pomocí velmi jednoduché techniky změnit na barvu ve výšce tónu 7 což je blond.

K dosažení požadovaného odstínu musí kadeřník také chápat princip neutralizace. Kadeřníci často vnímají jen odlesk, se kterým zákaznice do salonu přichází, ale už si neuvědomují, zda odstín, který má být výsledný, mohou použít i na část vlasů, která je přírodní, tedy na odrost zákaznice. Sice vědí, že jestliže je odlesk v délkách červený, tak jim pravděpodobně zlatý odlesk na těchto vlasech nebude vidět, ale někteří z nich už dokáží buď neutralizovat, nebo použít techniku, která jim výsledek umožní. Tyto informace se však na učilištích žákům vysvětlují příliš zastarale a složitě. Výsledkem je, že studenti ve třetím ročníku nedokáží téměř vůbec provést diagnostiku tak, aby dokázali pracovat tak, aby výsledek jejich práce byl dle přání zákazníka.

Neutralizace je přitom jedna z nejjednodušších metod na pochopení. Jen je potřeba mít správné didaktické pomůcky. Stačí voda a barevné tuše - barvy modré, červené a žluté.

přírodní výšky tónu	základy zesvětlení
10 blond velmi světlý	žlutý velmi světlý
9 blond velmi světlý	žlutý světlý
8 blond světlý	žlutá
7 blond	žluto-oranžový
6 blond tmavý	oranžový
5 hnědý světlý	červeno-oranžový
4 hnědý	červený
3 hnědý tmavý	červený
2 hnědý velmi tmavý	červený
1 černý	červený

Obr. č. tabulka základů zesvětlení

Obecně totiž platí, že existují tři základní barvy - modrá, červená a žlutá. Smícháním všech tří ve stejném poměru dochází k neutrální barvě - hnědé. Tato neutrální hnědá by nám měla symbolizovat přírodní výšky zákaznic, tedy od černé až po blond velmi světlou.

Pomocí těchto tuží, můžeme zákazům ukázat tyto výšky tonů. Například 10ml od každé smícháme dohromady a vznikne nám černá. Oproti tomu, pokud smícháme po 1 ml od každé, budeme mít blond velmi světlý.

Zjednodušeně lze tedy říci, že každý vlas obsahuje modrou, červenou a žlutou barvu. Základní odstíny oxidačních barev byly vytvořeny přesně tímto způsobem, tzn., že každý základní odstín je tvořen určitým množstvím modré, červené a žluté barvy.

Současný trend v barvení je ale rozmanitý a proto mají oxidační barvy nejen základní odstíny, ale i odstíny módní, tedy odstíny s odleskem a právě tyto odlesky jsou zase tvořeny ze

základních barev. Pomocí tuží lze namíchat i takzvané sekundární barvy - zelenou, oranžovou a fialovou. Přidáním žluté tuše do modré vytvoříme zelenou. Přidáním červené tuše do modré získáme fialovou. Přidáním žluté tuše do červené vzniká oranžová.

Tato didaktická pomůcka je velmi efektivní a pro žáky naprosto pochopitelná.

Díky názorné ukázané práci s tuží mohou žáci snáze neutralizaci pochopit.

V předchozí části práce jsou popsány základy zesvětlení, které jsou nedílnou součástí každého oxidačního barvení, pomocí neutralizace a pochopení těchto principů mohou už žáci na školách vytvořit sami přesně odstín, který od nich zákazník očekává.

Tyto informace ale nemohou být vyučovány pouze v odborných předmětech a zůstat v teoretické rovině, ale musí být bezpodmínečně provázány s praxí. A právě toto učňovské školství v současnosti zcela postrádá.

Dokud zůstane oddělené teoretické vyučování od praktického, tak nelze očekávat zvýšení úrovně absolventů učebního oboru kadeřník. Spojení teorie s praxí například v osobě jednoho učitele, který by připravil studenty teoreticky a následně by tyto teoretické poznatky převedl do praxe v rámci výuky praktického vyučování. Aplikovaná didaktická pomůcka by tak byla jak na teoretické bázi, tak i v praxi.

Neutralizace je základ pro budoucí práci kadeřníka a je nezbytné ji správně vysvětlit a pochopit. Neutralizace je tedy návrat barvy do neutrální základní barvy. Neutralizaci lze dosáhnout spojením všech základních barev.

Kadeřník díky znalosti neutralizace může reagovat na přání zákazníků. Například pokud je zákaznice nespokojená se žlutým odleskem na vlasech, tak je nutné, aby kadeřník doplnil absentující barvy, což je v tomto případě modrá a červená. Kombinací červené a modré dosáhneme odstínu fialové.

Řada současných značek má pro své odlesky různá označení číselná a k nim přiřazené názvy. Záleží tedy na učilišti, se kterou značkou pracují a musí být proškoleni právě na pochopení typu odlesku, který mají výrobky, se kterými pracují v rámci výuky.

6.2.1 L'Oréal Professionnel – příklad práce s barevnými odlesky této značky.

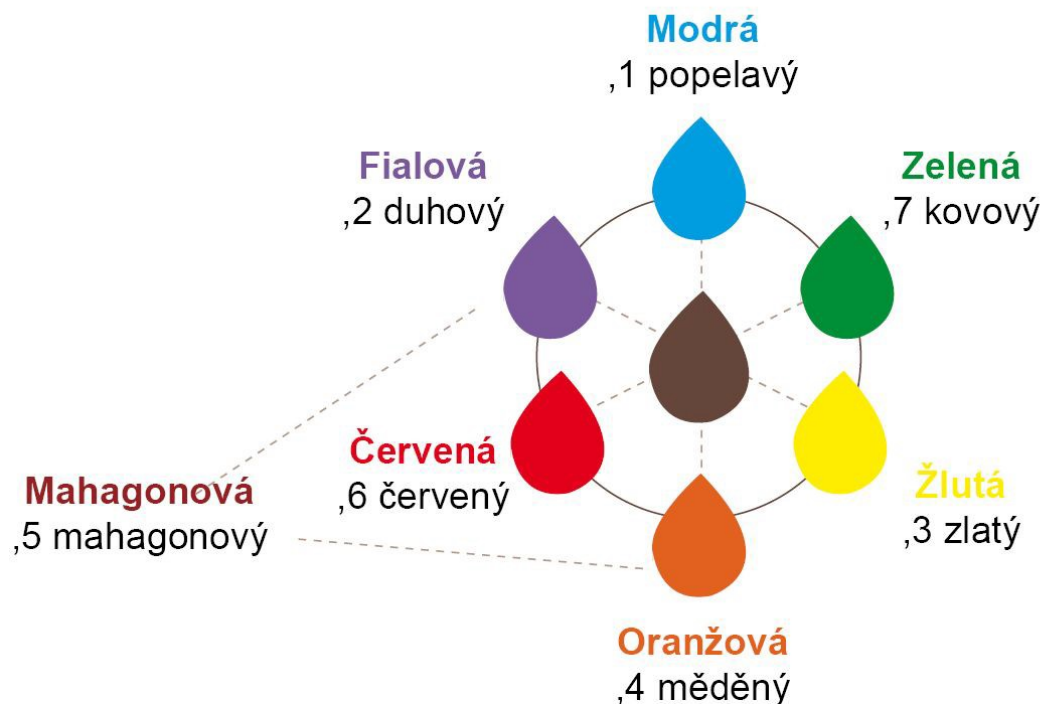
Tato známá francouzská značka rozlišuje v současnosti 8 druhů odlesků:

- 1 - popelavý (modrá barva)
- 2 - duhový (fialová tedy spojení modré a červené)
- 3 - zlatý (žlutá barva)
- 4 - měděný (oranžová, tedy spojení červené a žluté)
- 5 - mahagonový (spojení oranžové a fialové barvy, zde je tedy v zastoupení dvakrát červená barva, v oranžové i fialové je červená)
- 6 - červený (červená barva)
- 7 - kovový (zelená barva)
- 8 - mokka (spojení odlesků - popelavého, duhového, zlatého, měděného a mahagonu, mokka má tedy červené nejvíce, ale může na každém vlase vypadat trochu jinak)

Neutralizaci je potřeba vnímat i v případě barvení přírodních vlasů nejen ke korekci nežádoucího odlesku, ale jako výchozí znalost při dosažení požadované barvy.

Barvení je v současnosti nejžádanějším úkonem v kadeřnických salonech. Podle empirických dat je ověřeno, že po ukončení učebního oboru mají absolventi v postupech barvení vlasů takový zmatek, že buď raději ani nepokračují v oboru, anebo jim trvá několik let než systém pochopí.

Princip oxidačního barvení tedy není složitý, ale je nutné znát jeho zákonitosti pro dosažení optimálních výsledků. Absolvent oboru by neměl mít obavu z barvení, ale naopak by měl mít již tolik praktických znalostí, aby se mohl dále vzdělávat jako odborník – colorista - ve specializovaných salonech nebo bez obav fungovat v menších kadeřnictvích.

Obr. č. 5 Odlesky barev

6.3 Barvení tón v tónu

Barvení tón v tónu je barvicí systém, při kterém alkalická látka obsažená v barvě otevírá vlas, aby se barviva dostala k přírodním pigmentům, kyslík obsažený ve vyvíječích má v případě tohoto systému pouze syntetická barviva vyvinout. Zesvětlení je v případě barvy tón v tónu minimální a základ zesvětlení zde vůbec nevzniká.

Barvy tón v tónu, ve většině případů, mají dva nebo tři vyvíječe s velmi nízkou hodnotou kyslíku, většinou je to 1,8%, 2,7%, 4,5% . Tato hodnota je opravdu jen pro vyvinutí bezbarvých předpigmentů.

Tento barvicí systém nevytváří viditelný odrost a je tedy určen pro zákaznice, které mají rády tu svoji tmavost či světlost, jen chtějí provést změnu. Některé zákaznice se mohou tímto

barvicím systémem barvit po zbytek života, i tato barva totiž třeba v případě L'Oréal Professionnel umí krýt až 70 % bílých vlasů.

Jak plyne z předchozího textu práce, skutečným základem je správná diagnostika a pokud je provedena dobře a zákazník nebo zákaznice je seznámena se schopnostmi tohoto barvicího systému, tak budeme mnohdy překvapeni, kolik klientek, které původně chtěly barvit barvou oxidační, zůstane u barvy tón v tónu.

Opět je velmi důležité, aby vyučující odborných předmětů, spolu s vyučujícím praktického vyučování, důkladně žákům barvicí systém vysvětlil.

Barvy tón v tónu mají většinou také číselné označení totožné s barvou oxidační. Zde ale mohou být i výjimečně jen čísla za desetinou čárkou, to znamená, že barva nemá základ, ale jen odlesky.

Ale stále platí to, že tento systém se dostává k pigmentům přírodním, ale nezsvětlí je, pouze je obaluje. Je nezbytné dodržovat základní pravidlo, že by opakovaně neměla být aplikovaná do délek, neboť se na sebe pigmenty nabalují a barva v délkách poté tmavne. Její vyčištění je poté velmi náročné pro strukturu vlasu.

Nejčastější chybou při výuce je to, že barvy tón v tónu jsou velmi často označeny přelivem. Právě toto chybné označení způsobuje to, že je použití těchto barev špatně vyučováno, což má za následek jejich chybné použití.

Barvení tón v tónu má totiž daleko větší barvicí molekulu, a jestliže přírodní pigmenty pouze obaluje, tak se nedokáže zcela z vlasů vymýt a zůstává na vlasu. Zákaznice chodí zhruba po 8 týdnech na další barvení a v tomto čase je barva tón v tónu ještě stále ve vlasech, i když se zdá již velmi vymytá. Opět je důležitá diagnostika. Kadeřník by měl barvu tón v tónu aplikovat jen na část vlasů, která je přírodní (tedy na ten téměř neviditelný odrost) a na délky pouze na 5 minut. Tímto způsobem nedochází k přesycení barvy v délkách a barva vypadá jednolitá od kořínku po délky, a ne jako v mnoha případech u hlavy světlejší a v délkách tmavá.

Barva tón v tónu vždy obsahuje alkalickou látku a téměř nikdy neobsahuje amoniak. Většina současných barev tón v tónu obsahuje kosmetické složky, které v procesu regenerují vlas. Pigmenty na vlasech zůstávají, dokud neodrostou, neumí se úplně vymýt z vlasu. Změna odstínu na vlasech barvených barvou tón v tónu je vždy náročnější, než na vlasech barvených oxidační barvou, kde vzniká základ zesvětlení.

6.4 Přímé barvení

Přímé barvení bývá zastoupeno barvicími šampóny, ale i také barevnými tužidly a barevnými péčemi. Zde se jedná o přímé barvení, ale pigmenty jsou syntetické. Přímé barvení je také zastoupeno barvami přírodními. Například právě již zmiňovaný L'Oréal Professionnel uvedl letos na trh přírodní barvu Botanea, která je vyrobena ze 100% přírodních ingrediencí. Jedná se o barvivo indigo, henna a cassia. Všechny tři pochází z Indie a míchají se pouze s vodou různé teploty.

V současné době, kdy se každý snaží být zodpovědný k životnímu prostředí, si tato barva najde svoji skupinu zákazníků. Bohužel právě tento barvicí systém může nezkušenému kadeřníkovi nadělat nejvíce starostí. Tento systém barvení proniká do vlasů, ale pouze pod šupinatou vrstvu kutikuly. Zde zůstává, dokud neodroste přesto, že už je okem nepoznatelná.

Každá zákaznice, která se bude tímto systémem barvit, by měla být obeznámena s tím, že měnit barvu vlasu podle trendu, které se v současnosti mění každý půl rok, je nemožné.

Opět je zde velmi důležitá důkladná diagnostika a veškeré informace k tomu, co se děje s vlasem. Dnes se například ve školách tomuto systému nevěnuje tolik pozornosti, ale právě tento systém je veřejnosti prodáván v supermarketech s informací, že je jen na několik umytí. Ano to je pravda, opravdu se viditelný výsledek za několik mytí úplně vytratí, ale zbytkový pigment je ve vlasech, dokud neodrostou.

Z výše uvedených premis vyplývá, že pokud se v salonu objeví zákaznice se zdánlivě přírodními vlasy v délce 30 centimetrů, tak musí kadeřník ověřit, zda skutečně tři roky na vlasy nezkusila nějaký barevný šampón nebo nějakou přírodní barvu. Ověření těchto informací je nezbytné, neboť pokud by před rokem a půl měla na vlasech nějakou hennu, tak je nutné ji poučit o tom, že nelze předvídat, jaký bude výsledek, neboť pod šupinatou vrstvou jsou zbytky barev, které nám neumožní jednotný výsledek.

Nejčastějším problémem v současnosti je z hlediska přímého barvení takzvaný silver šampón, který se používá nejen na učilištích, ale i v salonech velmi hojně. Bývá i kadeřníky velmi doporučován zákaznicím na domácí použití k eliminaci žlutých odlesků. Právě tento šampón může za to, že se kadeřníkům nedaří vytvořit melíry do požadované světlosti. Je to způsobeno tím, že silver šampón se opakovaně naleptává na šupinky kutikuly a při odbarvování, nebo barvení zesvětlovači barvou produkt nejprve velmi dlouze bojuje se syntetickými pigmenty, a pak se teprve může dostat k přírodním pigmentům, ale to už je většinou do konce doby

působení tak deset minut. Takže kadeřníci buď prodlužují dobu působení nebo ještě hůře, barvy zahřívají, což má velmi nepříznivý vliv na kvalitu vlasu.

V 80% si na polámané a zničené vlasy stěžují především blondýnky. Je velmi pravděpodobné, že používání silver šampónu je toho příčinou.

6.5 Technologické postupy

Práce kadeřníka by měla vždy vypadat esteticky. Zákazník nebo zákaznice po celou dobu může sledovat kadeřníka při práci, neboť pracuje u zrcadla. Právě z tohoto důvodu se mnoho profesionálních školitelů z nadnárodních korporací domnívá, že by měla být aplikace barvy opravdovým obřadem a neměla by vypadat jako natírání plotu. Bohužel v řadě salonů a učilištích se tomu jak je postupováno a jak to vidí zákazník nebo zákaznice, nevěnuje žádná nebo jen velmi malá pozornost. Přitom to není vůbec technicky náročné. Například ve společnosti L'Oréal se učí při barvení držet štětec se špičkou (*hřeben zvaný špička*) v jedné ruce. Barvení tak vypadá esteticky velmi dobře a mimo estetického efektu je zde dosaženo i vyšší rychlosti a přesnosti.

Právě ze zmiňovaného systému „natírání plotu“ se velmi často odstín nevybarví jak má, neboť je rychlým pohybem setřen z místa, kde má barva barvit a působit na místo, kde už dříve barva byla a v tomto místě opět zbytečně vlas oslabuje.

Například krytí bílých vlasů musí být barveno velmi pečlivě, aby byl vlas nasycen a dokázal bílý vlas překrýt. Ze zkušenosti kadeřníků je potvrzeno, že špatné krytí nebylo způsobeno barvou, ale aplikací.

Velmi důležitý je především stav štětce, na učilištích, ale i salonech se používají štětce, které už nemohou kvalitně nabarvit. Je to pomůcka, která je stejně důležitá jako pro kuchaře nůž. Přirovnala bych to ke kartáčku na zuby, pokud se nám štětinky rozcházejí, tak si nemůžeme zuby pečlivě vyčistit. S barvením je to stejné. Některé barvicí systémy, například barvy tón v tónu můžeme barvit aplikátorem neboť je jejich konsistence ve většině případů gelová.

Řada barvicích systémů se aplikuje na suché vlasy, pouze přímé barvy jako například již zmiňovaná Botanea, se aplikuje na vlasy umyté, tedy vlhké.

Aplikaci barvy na vlasy začínáme rozdělením vlasů do kříže a poté ve většině případů, pokud značka barvy, kterou používáme, nemá jiný postup, tak od zadní části, tedy od temene k zátylku, ideálně ve dvou sekcích tak, jak jsme si je rozdělili. V přední části jsou vlasy

citlivější a mohly by nám tmavnout nebo se ještě více zcitlivovat, proto začínáme většinou v části zadní. Poté pokračujeme v přední části. Doba působení se vždy počítá od momentu, kdy kadeřník ukončí barvení odrostu (v případě barvení již barvených vlasů).

Po uplynutí doby působení je nezbytně nutná emulgace, která se provádí buď úplně bez vody, nebo pomocí pár kapek vody a postupného přidávání vody. V žádném případě by neměla na vlasy v barvě přijít hned voda. Emulgace je důležitá pro trvanlivost a lesk.

Emulgování barvy s následným mytím s technickým šamponem by mělo trvat zhruba 15 minut minimálně, bohužel tato činnost v řadě salonů a i na učilištích bývá průměrně 5ti minutová. Přitom právě správná emulgace a mytí zajišťuje dokonalý výsledek.

Řada firem doporučuje pro mytí v den barvení v salonu technické šampony. Například firma L'Oréal Professionnel má pro každý barvicí systém jiný technický šampon. V každém je jiná technologie, která je spojená s technologií dané barvy.

Barvení vlasů není složité, jen se v současném výukovém plánu velmi složitě učí. Žáci se po ukončení učebního oboru bojí barvit nebo mají nesrozumitelné informace, které nekorespondují se současným způsobem barvení.

6.6 Současná výuka

Soudobé učňovské školství se potýká se snahou vyhovět základním osnovám z pohledu toho, aby absolventi měli znalosti středoškolského učiva, která ovšem naráží na nedostatek času pro odbornou výuku. Ze studií školitelů profesních značek je zjevné, že jejich zkušenost, která pramení z toho, že se při své práci setkávají s kadeřníky, jak krátce po škole, tak i s kadeřníky již praktikujícími, plyne, že největším problémem současné výuky je nedostatek hodin věnovaných odbornému výcviku a odborným předmětům.

Název vyučovacího předmětu	Počet týdenních vyučovacích hodin v ročníku			CELKEM
	1.	2.	3.	
Český jazyk a literatura	2	2	2	6
Cizí jazyk (A, N)	2	2	2	6
Občanská nauka	1	1	1	3
Chemie	2	1	1	4
Fyzika	1	0	0	1
Matematika	1,5	1	1	3,5
Tělesná výchova	1	1	1	3
Informační technologie	1	1	0	2

Ekonomika	0	0	2	2
Zdravověda	1	1	0	2
Technologie	3+	2,5+	2+	7,5
Materiály	1,5	1	1,5	4
Výtvarná výchova	1+	1+	1+	3
Psychologie a společenská výchova	0	0	2	2
Odborný výcvik	15	17,5	17,5	50
Celkový počet hodin	33	33	33	99

Z výše uvedeného schématu je patrné, že převažují všeobecně vzdělávací předměty nad odbornými. Výuka fyziky a matematiky je jistě řazena mezi základ středoškolského vzdělání, ale musí tomu být skutečně i u kadeřníků? Odborné předměty a především kvalita mistrů odborného výcviku ovlivní studenty i v jejich dalším rozhodování, zda budou v praxi vůbec dále pokračovat. Zájem žáků pokračovat ve zvoleném oboru vzdělání, ovlivňuje i to, kdo je v odborném výcviku vede. V dnešní výuce chybí provázanost teorie s praxí. Ti, kteří vyučují odborné předměty, často mluví na žáky zcela jiným jazykem, než učitel odborného výcviku. Jak je již v práci uvedeno, tak ideální variantou by bylo, kdyby vyučující odborných předmětů zároveň vyučoval odborný výcvik.

Na konci třetího ročníku jde pouze třetina žáků opravdu toto povolání vykonávat.

V současnosti je na kadeřnické učiliště přijato mnoho žáků, kteří nejsou v žádném případě schopni plnit profil absolventa. Bohužel se učňovské školství potýká s nedostatkem žáků, proto i v přijímacích kritériích velmi polevilo.

6.7 Studijní plán

Dalším problémem je učební plán. Předmětem této práce je návrh některých změn, například zrušení některých předmětů nebo zavedení talentové zkoušky. Právě tyto dvě zmíněné změny by úroveň učiliště mohly zvýšit a produkovat více kadeřníků, kteří v oboru zůstanou. Tato práce se měla zaměřit na zjednodušení výukového materiálu předmětu barvení. Barvení je předmět složitý, ale nemusí být složitě učen. To co fungovalo v roce 1974 již dnes neplatí, ano alkalická látka bude stále alkalickou látkou, ale pro pochopení principu barvení není zdaleka tak důležitá aby jí bylo věnováno tolik času.

Doba si vyžaduje srozumitelnou a jednoduchou výuku.

Například za 19 let, ve kterých pracuji pro firmu L'Oréal, byla naše stěžejní dvoudenní stáž na barvení 4 krát inovována. Tato inovace nebyla primárně obsahová, ale především metodická.

6.8 Návrhy na změnu učebních plánů

V letech 1988-1992 vyučila kadeřnická učiliště v Praze řadu velmi kvalitních kadeřníků, mezi nimi lze jmenovat například Irenu Vavruškovou a Andreu Joskovou, ambasadorky L'Oréal Professionnel, Vlastu Korbelovou jednu z prvních kreativních ředitelek HCF (pařížské akademie vysokého kadeřnického umění), Blanku Haškovou, odbornou trenérku firmy Wella a řadu dalších skvělých odborníků kadeřnické profese.

Bylo to období, kdy bylo zapotřebí k přijetí ke studiu uspět při talentové zkoušce. Tato skutečnost již vypovídala o schopnostech studenta a o předpokladu naplnění klíčových kompetencí.

V těchto letech neexistoval profil absolventa, přesto by ho naplnili všichni žáci.

Učební plán byl zaměřen především na odborný výcvik a odborné předměty zahrnující mimo diagnostiky vlasu, stříhu, všech technologických postupů i hodiny odborného kreslení.

Vedle odborných předmětů učební osnovy zahrnovaly hodiny českého a jednoho cizího jazyka, občanské nauky, matematiky, ekonomiky, odborného kreslení, psychologie a společenské výchovy a tělesné výchovy.

Například předmět technologie se vyučoval 5 hodin týdně. Tento předmět patří společně s psychologií mezi nejdůležitějšími předměty pro splnění profilu absolventa.

Návrh nového učebního plánu:

Název vyučovacího předmětu	Počet týdenních vyučovacích hodin v ročníku			CELKEM
	1.	2.	3.	
Český jazyk a literatura	2	2	2	6
Cizí jazyk (AJ, N, Fr)	2	2	2	6
Občanská nauka + Zdravověda	1	1	2	4
Chemie	2	1	1	4
Tělesná výchova	1	1	1	3
Informační technologie	1	1	1	3
Ekonomika + Finanční gramotnost	0	1	2	3

Výtvarná výchova	1	1	1	3
Psychologie + Společenská výchova	1	2	2	5
Technologie	3	4	4	11
Materiály	2	2	3	7
Odborný výcvik	20	20	20	60
Celkový počet hodin	36	38	41	115

V současném studijním plánu, mají žáci oboru kadeřník předepsané předměty jako je matematika a fyzika, které mohou být vyřazeny z učebního plánu, čímž se získají další volné hodiny pro kreativní předměty.

Kadeřnický obor je obor umělecký a vyžaduje kreativitu žáka.

Základní znalost matematiky je zcela určitě na místě, nicméně než vzorce a výpočty by studentům prospěly základy podnikání. Naučit žáky finanční gramotnosti prospěje nejen jim samotným, ale i společnosti, protože základy ekonomického modelu rodiny, která se nezadluží a bude fungovat, by měly být zařazeny na všechna učiliště.

Ekonomika by měla studenta připravit na to, aby se po ukončení studia mohl svobodně rozhodnout, jaký bude jeho životní cíl, zda po získání zkušeností nezkusí sám podnikat. Studenti by měli umět poměřit příjmy a výdaje, vypočítat svoji marži, ale také umět kalkulovat ceny své práce a výrobků.

Občanská nauka by mohla být propojena se zdravotědou a vznikl by časový prostor pro tři zcela zásadní předměty a to technologie, materiály a psychologie se společenskou výchovou.

Navýšení předmětu technologie z původních 7,5 hodin celkem za tři ročníky na 11 hodin.

Předmět materiály z původních 4 hodin navýšit na 7 hodin.

Psychologii a společenskou výchovu z původních 2 hodin zvýšit na 6 hodin

Odborný výcvik pak v každém ročníku zvýšit na 20 hodin.

Při současném rozvržení není totiž možné, aby učitel odborných předmětů a učitel praktického vyučování obsáhli vše potřebné. Témata jsou probírána okrajově. Právě rychlost a tlak na čas způsobuje, že žák nerozumí, není motivován a ztrácí zájem o obor. Je také nezbytné připomenout, že učňovské školství pracuje s žáky, kteří jsou v problematičném

věku, je třeba upoutat jejich pozornost a získat autoritu, což při praktické výuce lze lépe, než při teoretické.

6.9 Zakončení studia

Současné parametry pro zakončení studia jsou zastaralé, nevypovídají nic o kreativitě kadeřníka pro aktuální 21.století.

Tento fakt se odvíjí od RVP, ve kterém najdeme dnes termíny, jako ondulace elektrickým ondulačním železem nebo ondulačními kleštěmi. Současný kadeřník si tyto pomůcky představí snad již jen v muzeu.

Motivování studentů v různých soutěžích, které mohou pořádat mezi ročníky i přímo školy, je určitě dobrou cestou. Na prvním místě by mělo být barvení, protože to je to, co současný trend od kadeřníka žádá. Řada zákazníků si totiž dnes pomocí sociálních sítí dokáže vytvořit účes, který někdy ani některý kadeřník vytvořit nedokáže.

Například rybí cop nebo různé druhy motaných účesů, dokonce i společenské drdoly si dokáží zákaznice naučit pomocí sociálních sítí. V tento moment se však nabízí úžasná příležitost pro kadeřníka k doporučení hned několika přípravků na vytvoření a zafixování daného účesu.

A dobrý kadeřník by měl být především dobrý rádce. Měl by nejen rozpoznat jakou barvu zákazníkovi nebo zákaznici doporučit, ale také jaké produkty na daný vlas a daný účes použít.

K zakončení studia je vhodné vytvořit střih mikádo, které je nesmrtelné, s efektivním probarvením, tedy kombinace dvou barev s maximálním rozstupem třech tonů.

6.10 Úloha pedagoga

Úlohou pedagoga, je především motivovat. Dnešní mládež je mnohem náročnější, mají spoustu informací kolikrát dříve než učitel odborného výcviku, proto by se i učitelé měli pravidelně vzdělávat a měli by mít prostor i kadeřnickou praxi trochu vykonávat. Protože právě jejich zkušenosti v oboru jsou největší motivací pro žáky.

V období dospívání zažívá většina lidí mnoho pocitů a zkušeností poprvé. Tyto prožitky je ovlivňují po celý život. Proto by učitel odborného výcviku měl znát toto téma, jak po praktické, tak po teoretické stránce. Aby učitel chápal toto období, tak by měl mít co nejvíce informací o tomto těžkém období.

Adoloscence není pouhým obdobím mezi dětstvím a dospělostí, má psychologickou hodnotu sama o sobě. Zakládá se v ní především pocit autorství vlastního života, prohlubuje se vědomí, vlastní hodnoty a jedinečnost.

Učitel by měl znát charakteristické znaky adolescentů, oblast vztahů, musí vědět jak s žáky spolupracovat, jak reagovat na konkrétní situace a být na ně připraven a v případě potřeby použít osvědčené metody k řešení. Například když žák nechce pracovat podle jeho požadavků, vyrušuje v odborném výcviku, je neukázněný, drzý a projevuje nezájem, má-li špatný prospěch a častou absenci, tak může být důvodem problém v rodině (rozvod rodičů) nebo úplně normální zamilovanost. Učitel by měl situaci vyhodnotit a vyřešit k oboustranné spokojenosti.

Rámcové rozvržení obsahu vzdělávání:

Délka a forma vzdělávání: 3 roky, denní

7. Závěr

Cílem této práce bylo zhodnotit aktuální výuku a navrhnout nový výukový plán studijního oboru Kadeřník.

V současném RVP pro obor Kadeřník jsou uvedeny odborné kompetence pro absolventy, které nelze v rámci výukových plánů současných kadeřnických učilišť splnit. Výukové plány nereflektují potřebu změn učebních osnov pro naplnění odborných kompetencí absolventů oboru Kadeřník. V práci proto navrhuji navýšení počtu hodin odborných předmětů a odborného výcviku ve výukovém plánu, jako základní předpoklad pro přijetí ke studiu do učebního oboru Kadeřník znovu zařadit talentovou zkoušku, v rámci odborného výcviku navýšit počet hodin praxe v kadeřnických salonech. V práci poukazuji na důležitost diagnostiky jako základní předpoklad pro správný výsledek barvení vlasů. Zároveň navrhuji detailní postup pro provádění diagnostiky, na které navazuji návrhem na zjednodušený postup samotné výuky barvení pro usnadnění pochopení systémů barvení a tudíž motivaci žáků.

8. Použitá literatura

8. 2 Internetové zdroje:

- <http://www.sosasou-opvk.cz/7doc/metpricol.pdf>
- <http://zpd.nuov.cz/RVP/H/RVP%206951H01%20Kadernik.pdf>
- <http://www.vlasy.cz/diagnostika-vlasu-klic-ke-krasnym-a-zdravym-vlasum>
- http://www.hairservis.cz/data/ING_kniha_barveni.pdf
- <http://www.allum.cz/vypadvn-vlas-vlivy-vnjho-prosted>
- <http://archiv.zurnal.upol.cz/zprava/clanek/ucitele-pronikaji-do-taju-badatelsky-orientovane-vyuky/>
- <https://www.prozeny.cz/clanek/vyznate-se-v-mori-barev-25756>